

Dato: 05.08.2022

Tema: Bønn (Salah) som en velsignelse, ikke anstrengelse

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنْزَلَ مَا أَوْحَى الْبَيْتَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ

وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا مِنْ أُمَّرٍ مُسْلِمٍ تَخَضَّرَهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ فَيُحْسِنُ وُضُوءَهَا وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا

إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا نَبَّأَهَا مِنَ الذُّنُوبِ مَا لَمْ يَزِدْ كَبِيرَةً وَذَلِكَ الدُّعَاءُ كُلُّهُ

Mine brødre!

I verset jeg har lest ordrer vår Allmektige Herre slik: «(O Muhammed) Resiter fra Boken som er åpenbart for deg, og etabler bønnen (salah). Sannelig hindrer bønnen (salah) en fra uanstendige og onde handlinger. Og å komme Allah i hu er enda mer verdifullt. Allah vet hva dere gjør.»¹

I hadithen jeg leste sier vår Profet (fvmh.) slik: «Hvis en muslim utfører wudu/ablusjon for obligatorisk bønn og ber ved å følge dens bevegelser, vil den bønnen være soning for hans tidligere synder, med mindre han/hun begår en stor synd.»²

Kjære muslimer!

Bønnen/Salah, som er beskrevet av Allahs sendebud (fvmh.) som «lyset i mine øyne»³, er en tilbudsform som Allahs sendebud aldri anså som riktig å forsømme. Dette fordi bønn/salah er legemliggjørelsen av å uttrykke tjenerskapet til Allah. Bønn/Salah er å stå i nærvær av og uttrykke sitt tjenerskap for den Allmektige Skaperen ved å si; «Min Herre, jeg har kommet med alle mine synder etter din invitasjon.» Bønn/Salah er et tegn på at en muslim fortsetter på den rette veien.

Det er en enhet i retning og et åndelig bånd mellom muslimer som står opp for bønn og vender seg til samme retning, skulder ved skulder. Muslimen som starter bønnen med å si «Allahu Akbar» uttrykker med baksiden av hånden sin at han forkaster ting som ikke samsvarer med Allahs aksept, og at hans orientering og retning kun er å oppnå aksept hos den Allmektige Skaperen.

På *qiyam* (ståposisjon når man ber), mens han står i Allahs nærvær, minnes den

troende på den store prøvelsen/dommedagen og går gjennom livet sitt. Hertet til den troende tjeneren finner fred med de resiterte suraene og versene.

Bønn/Salah er å underkaste seg en og alene til Allah med *ruku*, og det er å nå toppen av tjenerskapet med *sajdah*. Hver gang hodet vår når *sajdah*, eliminerer det all vår egoisme, og vi finner gleden av å være nærmere vår Herre.

Mine brødre!

Bønn/Salah er å gjenoppplive og rekonstruere oss selv og våre hjerter, som er i ferd med å forsvinne i oppstyret i verden. Bønn/Salah er følgesvennen til vår sjel, som ofte er ensom i folkemengder.

Bønn/Salah, som er nøkkelen til jannah, er et lys som lyser opp den troendes vei; det er et skjold mot synder. At en troende fortsetter å be betyr at han /hun har funnet veilederen som tar ham/henne til jannah.

Mine brødre!

Kan våre bønner/salah være vår miraj/himmerfart, vår åndelige *burak*? Greier vi å gjøre oss flid med bønn/salah⁴, som vil være det første vi vil bli stilt til ansvar på dommensdag, på en måte som vil gi oss hevede hoder? Greier vi å stå på *qiyam* med bevisstheten om at invitasjonen kommer fra Allah når «Allahu Akbar» ropene gir gjenklang? Klarer vi å gjøre *sajdah* med ærefrykt, som om vi er i Miraj? Greier vi å se på bønn/salah som en velsignelse, og ikke som en byrde?

Jeg vil avslutte min *khutba* med Ibrahim (as.) sindua, som oppgis slik i Koranen: «Min Herre! Gjør meg og avkommet mitt til forrettere av tidebønnen. Vår Herre, godta min skuddbønn. Vår Herre! Tilgi Du meg, og (tilgi) mine foreldre og alle troende den dagen oppgjøret skal stå.»⁵

¹ Ankebût, 29/45.

² Müslim, Tahâre, 7.

³ Nesâî, Işrâtü'n-nisâ, 1.

⁴ Nesâî, Muhârebe, 2.

⁵ İbrâhim, 14/40-41.